

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

září 2016

obsah

Duchovní slovo:

Tajemství všeobecnosti.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Svatý Hostýn: pouť, mše, přednáška i milosrdenství.....3

Jak pomáhat s Charitou dozvěděly se neziskovky na letní škole.....3

Pomoc při mimořádných událostech? Empatie, důvěra.....3

Mosty důvěry.....4

farních a oblastních Charit:

Bystřice p. Hostýnem, Holešov, Hranice, Luhačovice, Nový Hrozenkov, Olomouc, Šternberk, Uherské Hradiště, Uherský Brod,

Vsetín, Zlín.....5

Hospic Sv. Kopeček Olomouc:

Jak žít milosrdenství?.....22

CARITAS – VOŠs Olomouc:

CARITAS slavila 20 let a spolu s ní stovky účastníků.....23

Humanitární pomoc:

OSN: Haiti potřebuje pomoc.....24

Na zdraví Haiti překvapí novinkami25

Charita na průzkumu ukrajinské nárazníkové zóny.....27

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci, encyklika Laudato sii nám dává také porozumět celostnímu židovsko-křesťanskému pohledu na všechno, co existuje. Je to jeden z podstatných zdrojů evropské tradice.

III. Tajemství všeobecnosti

76. Říci v židovsko-křesťanské tradici „stvoření“ je více, než říci "příroda", protože se to týká Božího plánu lásky, kde má každý tvor svoji hodnotu a svůj smysl. Příroda je často pojímána jako systém, který se analyzuje, chápe a řídí. Avšak stvoření může být chápáno pouze jako dar, který vychází z otevřené ruky Otce všech, jako skutečnost prozářená láskou, která nás svolává ke všeobecnému společenství.

77. „Jeho slovem vznikla nebesa“ (Žl 33,6). Tím je nám ukázáno, že svět pochází z rozhodnutí, nikoli z chaosu či náhody, a to jej činí ještě vznešenějším. Je tu svobodná volba vyjádřená stvořitelským slovem. Vesmír nevznikl jako výsledek svévolné všemohoucnosti, jako důkaz síly nebo touhy po sebepotvrzení. Základním důvodem veškerého stvoření je Boží láska: „Vždyť ty miluješ všechno, co je, a nic si neošklivíš z toho, cos udělal, neboť kdybys něco nenáviděl, nestvořil bys to.“ (Mdr 11,28) Takto je každý tvor objektem něhy Otce, který mu přiděluje místo ve světě.

78. Židovsko-křesťanské myšlení zároveň demytizovalo přírodu. Aniž by ji přestalo obdivovat pro její krásu a nezměrnost, nepřikládalo jí už božský charakter. Tím je opět zdůrazněn náš závazek vůči ní. Nelze se vrátet k přírodě na úkor svobody a odpovědnosti člověka, který je součástí světa a má za úkol pěstovat vlastní schopnosti, aby jej chránil a rozvíjel jeho možnosti. Pokud uznáme hodnotu a křehkost přírody a současně schopnosti, které nám daroval Stvořitel, umožní nám to dnes učinit konec modernímu mýtu neomezeného materiálního pokroku. Křehký svět spolu s člověkem, kterého Bůh pověřil péčí o svět, naléhá na naši inteligenci, abychom poznali, jak jej zaměřovat a zušlechťovat a jak omezovat svoji moc....

79. Víra nám umožňuje porozumět tajemnému smyslu a kráse toho, co se děje. Lidská svoboda může poskytnout svůj inteligentní přínos k pozitivnímu vývoji, ale může také zasadit další škody, nové příčiny utrpení a momenty skutečného úpadku. To dává prostor nadšeným a dramatickým lidským dějinám schopným přeměnit se v rozkvět osvobození, růstu, spásy a lásky anebo v úpadek a vzájemné ničení. Proto se církev snaží nejenom upozorňovat na povinnost péče o přírodu, ale zároveň „má hájit člověka především proti sebezničení.“[47]

80. Navzdory tomu Bůh, který chce jednat spolu s námi a opírat se o naši spolupráci, je s to učinit ze zla, které způsobujeme, něco dobrého, protože „Duch svatý má nekonečnou vynalézavost, která je vlastní božské mysli a která dovede rozplést zauzlené lidské záležitosti, i ty

nejkomplikovanější a neproniknutelné.“[48] Bůh chtěl určitým způsobem omezit sám sebe, když stvořil svět, který potřebuje rozvoj, a kde mnohé věci, které považujeme za zlo, hrozby či zdroje utrpení, jsou ve skutečnosti porodní bolestí, které podněcují ke spolupráci se Stvořitelem.[49] On je nejnějněji přítomen v každé věci, aniž by ovlivňoval samostatnost svého stvoření, což také umožňuje oprávněnou nezávislost pozemských skutečností.[50] Tato božská přítomnost, která zajišťuje trvání a rozvoj každého bytí, „je pokračováním stvořitelské činnosti“.[51] Boží Duch naplnil svět schopnostmi, které umožňují, aby z nitra samotných věcí vždycky vzešlo něco nového...

81. Lidské bytí, třebaže zahrnuje také evoluční procesy, obsahuje novost, která není plně vysvětlitelná evulucí jiných otevřených systémů. Každý z nás je jedinečnou osobností schopnou vstoupit do vztahu s ostatními a s Bohem. Schopnost sebepoznání, usuzování, tvořivosti, výkladu, umělecká tvorba a další originální schopnosti ukazují jedinečnost, která přesahuje fyzickou a biologickou oblast. Kvalitativní novost, kterou v sobě zahrnuje vznik osobního bytí uvnitř materiálního světa, předpokládá bezprostřední Boží čin, jedinečné povolání k životu a vztahu jistého „Ty“ k jinému „ty“. Na základě biblických textů považujeme člověka za „někoho“, který nemůže být nikdy ponížen na „něco“.

82. Bylo by však také chybou myslet si, že další živé bytosti musejí být považovány za pouhé objekty podrobené svévolné nadvládě člověka. Je-li příroda chápána jako pouhý předmět zisku a zájmu, má to závažné následky také pro společnost. Pojetí, které posiluje svévoli silnějšího, přispělo k nezměrným nerovnostem, nespravedlnostem a násilnostem vůči většině lidstva, protože zdroje se stávají vlastnictvím toho, kdo přijde první, nebo toho, kdo má větší moc, a vítěz bere všechno. Ideál harmonie, spravedlnosti, bratrství a pokoje, který nabízí Ježíš, je opakem takového vzoru. On sám jej ve vztahu k mocným své doby vyjádřil takto: „Panovníci tvrdě vládnou nad národy a velmoži jim dávají cítit svou moc. Mezi vámi však tomu tak nebude. Ale kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem.“ (Mt20,25-26)

83. Cílem cesty všeho bytí je plnost Boží, které již dosáhl zmrtvýchvstalý Kristus, jenž je středem zralosti, k níž všechno směřuje.[53] Takto přidáváme další důvod k odmítnutí jakékoli despotické a nezodpovědné vlády člověka nad ostatním stvořením. Konečným účelem ostatních tvorů nejsme my. Všichni jdou naopak s námi a skrze nás ke společnému cíli, kterým je Bůh, ve vše přesahující plnosti, kde vzkříšený Kristus objímá a osvětluje všechno. Člověk obdařený inteligencí a láskou je přitahován Kristovou plností, je povolán přivést všechno tvorstvo k jeho Stvořiteli.

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Svatý Hostýn: pout', mše, přednáška i milosrdenství

Abychom mohli milosrdenství dávat, potřebujeme je nejdříve od Boha přijímat. To byla jedna z myšlenek, které zazněly z úst otce arcibiskupa Jana Graubnera v sobotu 3. září na pouti Charity na Sv. Hostýně.

Na pouti se sešlo na 150 charitních pracovníků, řada z nich přijela i se svými rodinami.

Pout' začala Cestou světla a pokračovala zastaveními na pouti ke Svaté bráně před kaplí sv. Jana Sarkandra, před bazilikou a u Svaté brány samotné. Po mši sv., jejímž hlavním celebran-

tem byl zmíněný otec arcibiskup, následovala přednáška MUDr. Krausové, která na promluvu navázala. Adoraci na téma „Pojď ke mně“ uzavřela píseň „Zde jsem, Pane“. Nacvičily ji pastorační asistentky Charity s dětmi, pro které připravily samostatný program.

S vděčností Bohu i Panně Marii a s rozhodnutím každý rok v takové pouti pokračovat jsme se vrátili domů.

P. Bohumír

Jak pomáhat s Charitou dozvěděly se neziskovky na letní škole

Studenti se dozvěděli o projektech na Haiti a Ukrajině.

Foto: K. Opatřilová, ACHO

Olomouc – Letní škola rozvojové spolupráce lákala ve čtvrtek 8. září nejen na zajímavé přednášky. V prostorách přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého Olomouc se uskutečnil i minimarket neziskových organizací. Arcidiecézní

charita Olomouc studentům přiblížila, jak mohou pomoci potřebným.

Mimořádná událost, jako je povodeň či vichřice, Haiti, Ukrajina nebo Tříkrálová sbírka. Zde všude se mohou realizovat dobrovolníci při Arcidiecézní charitě Olomouc. „Právě teď před odletem na Haiti překládáme dopisy od adoptivních rodičů, které pak doručíme jejich dětem. Uvítali bychom tak francouzštináře,“ uvedla koordinátorka projektů na Haiti Klára Löfflemannová. Další lidé dobré vůle mohou pomoci i s administrativními úkony či tříděním dopisů, přání nebo vysvědčení od haitských dětí. Vítání jsou také ti, kteří se s Charitou vydají mezi děti a mladé s workshopem nebo pomohou při prezentaci na veřejnosti.

Na Ukrajině je možné pomáhat také s administrativními úkony nebo při tradiční akci Vánoční balíček. V létě zase dobrovolníci míří na letní tábory na Ukrajinu, kde naplňují volný čas dětem ze sociálně slabých rodin či dětských domovů.

Případní dobrovolníci se našli i při Letní škole rozvojové spolupráce. Kolonky v tabulce kontaktů se tak začaly plnit.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Pomoc při mimořádných událostech? Empatie, důvěra...

Povodeň, vichřice, vážná dopravní nehoda. Při takových krizových událostech musí být charitní pracovníci ve formě a připraveni takřka na cokoli. Jedním ze způsobů, jak toho dosáhnout, je školení připravující na mimořádné události. Ve čtvrtek 8. září navštívilo kurz v Arcidiecézní charitě Olomouc devatenáct účastníků z Charit olomoucké arcidiecéze. Kurz vedla sociální pracovnice a koordinátorka dobrovolníků Jana Haluzová, která působí v Oblastní Charitě Uherský Brod. Zeptali jsme se jí:

Na co hlavně by měl být připraven sociální pracovník, kterého povolali do mimořádné události?

Určitě na to, že nepůjde o standardní situaci. Lidé, kteří přišli o dům při povodni, ztratili někoho blízkého nebo prožili nějakou krizovou situaci, truchlí, bývají napjatí, vztekli nebo neřeknou vše, co by měli, protože se například stydí. S tím vším musí sociální pracovník počítat.

Dá se vůbec na to všechno připravit?

Zkušenosti sociální pracovníci získají na školeních a také v terénu, kde musí za běhu vyřešit spoustu problémů. Mimořádné události jsou široké téma. Může jít o povodeň, větrnou smršť, požár,

sesuv půdy, vážnou dopravní nehodu, výbuch plynu, podnikovou havárii... Nikdy ale nevíte, co vás čeká. Pro mě osobně bylo nejtěžší, když jsme pomáhali rodičům, kteří přišli hned o dvě děti při nehodě na automobilových závodech. Rodina truchlila a ptala se, co jí teď pomůže? Na to ale není odpověď. Stěžejní v takových chvílích je dobře pracovat, komunikovat s lidmi.

Abyste mohli pomoci lidem v nouzi, je asi dobře, když v nich vzbuzujete důvěru...

Ano, sociální pracovník by měl být důvěryhodný, ale také empatický. Neměl by se snažit rychle udělat „svou práci“, vyplnit

potřebné formuláře atd. a spěchat dále. Měl by umět vyslechnout potřebné, ujistit je v tom, že je v pořádku si poplakat. Každý považuje za velkou ztrátu něco jiného, a to je třeba brát v potaz. Překvapila mě jedna starší paní, které povodeň zničila dílnu, kde pekla cukroví na zakázku, a zahradu, ona ale nejvíce truchlila nad loutkou po prababičce. Přišla o památku na blízkého člověka, kterého měla ráda.

*Za rozhovor děkuje
Karolína Opatřilová,
ACHO*

Srdečně Vás zveme na literární večer

MOSTY DŮVĚRY K PROMĚNĚ

Prezentace knihy
„Duhou proměny“
autorky **Jitky
Dobrovítové**

v podání

Lukáše Průši,
ostravského
bohemisty, odborníka
v oblasti křesťanské
literatury.

**Úterý 18. 10. 2016
v 17:00 hodin**

**Arcibiskupský palác Olomouc
(Wurmova 9)**

*Akce se uskuteční ve spolupráci s Arcibiskupstvím olomouckým
a Arcibiskupskou knihovnou.*

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Charita Bystřice pod Hostýnem

Jak jsme slavili Den Charity v Bystřici pod Hostýnem ...

Dne 27. září slavíme svátek sv. Vincenta de Paul, zakladatele charitního díla. V ten den mnohé Charity otevírají své dveře veřejnosti a snaží se prezentovat svou činnost.

I naše Charita v sobotu 24. 9. 2016 „pootevřela své dveře“, dovolila vstoupit lidem dovnitř a připravila pro ně program na náměstí v Bystřici pod Hostýnem.

Od rána nám počasí přálo, hezky svítilo sluníčko a Masarykovo náměstí hned ožilo, když žesťový kvintet Konkurent Brass vyloudil ze svých nástrojů první tóny. Samozřejmě nechyběl ani prezentační stůl plný letáků, výrobků z Denního stacionáře pro seniory, reklamních předmětů. Naše zdravotní sestry měřily zdarma tlak a cukr v krvi. Odměnou za dobré výsledky měření bylo skromné pohoštění. Každý si mohl nabídnout chutný koláček s kávou. K našemu milému překvapení, hodně lidí se u nás zastavilo, zajímalo se o naše služby. Rádi jsme jim na všechny jejich dotazy odpověděli... V úterý 27. 9. 2016 pokračoval program v Denním stacionáři na Chvalčově. Návštěvníci si mohli prohlédnout prostory za provozu, získat informace o službě, podívat se na výrobky z aktivizační činnosti a z klubu „AKTIVITY“. Také měli možnost podívat se na vystoupení souboru Malá Rusava pod vedením p. Mullerové a cimbalovky s primášem p. Cáhlikem. Celý den jsme nakonec završili mší svatou, kterou celebroidl P. Jan Hrudík, spolu s P. Stanislavem Jordánem a pozvání přijal i P. Marek Výleta. A protože k práci patří i odpočinek, rozhodli jsme se večer strávit u příjemného posezení.

Děkujeme všem účinkujícím za zpestření celého dne, Městskému úřadu Bystřice pod Hostýnem za poskytnutí zázemí, Obecnímu úřadu Chvalčov za půjčení stánku, Lékárně Salvia za poskytnutý zdravotní materiál, p. Jaromíru Volkovi za přípravu prezentací středisek a v neposlední řadě všem pracovníkům, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k přípravě Dne Charity. Věříme, že tento den splnil svůj účel, Charita zase o něco víc pootevřela své dveře a dostala se do povědomí lidí, a hlavně ukázala, že pomáhat má smysl.

*Mgr. Helena Janovská,
pastorační asistent*

Foto: Helena Janovská

Charita Holešov

Školení Charitních pracovníků

Ve dnech 10. a 11. 9. 2016 absolvovalo celkem 17 pracovníků Charity Holešov (zdravotní sestry, pečovatelky a sociální pracovníce) základní kurz Bazální stimulace.

Bazální stimulaci vyvinul profesor a speciální pedagog Andreas Frolich. Nabízí nemocnému jasné, cílené a známé informace (stimuly) o sobě samém nebo jeho okolí, které pro něj byly elementární (bazální). Cílem bazální stimulace je podpora individuálního vývoje postižených a těžce nemocných. Je určena všem nemocným, kteří mají narušenou nebo omezenou schopnost vnímání, komunikace a pohybu, např. nemocní v bezvědomí, po poranění mozku, nemocní s hypoxickým postižením mozku, s Alzheimerovou chorobou, nemocní s hemiplegickým postižením, pacienti v apalickém stavu, umírající, senioři s po-

ruchou mobility, zdravotně postižení nebo nedonošené děti. (zdroj: www.bazalni.stimulace.cz)

Kurz proběhl v dostatečně velkých a útulných prostorách Centra pro seniory v Holešově. S konceptem Bazální stimulace nás poutavým výkladem seznámila ing. Jitka Richterová. Jednoznačným přínosem pro nás bylo propojení nových poznatků a informací s praktickými ukázkami a především praktickým nácvikem.

Velké díky patří nadaci Výboru dobré vůle Olgy Havlové, z jejíž dotace bylo toto školení financováno.

*Kolektiv pracovníků
Charity Holešov*

Den Charity Holešov

Tradiční a každoroční akce se konala tentokrát v odpoledním čase. Pracovníci Charity Holešov se po skončení svých pracovních povinností sešli na Sv. Hostýně. Nejprve se počasí tvářilo celkem slunečně, ale krátce po příjezdu přinutil déšť spolu s větrem mnohé obléci bundy. Dočasným úkrytem před deštěm nám byl Jurkovičův sál, kde se při přednášce „O bráně milosrdenství“ mohli mnozí zamyslet nad tím, co je to milosrdenství, brána milosrdenství, jak a kde takovou bránou mohou projít. Tu hostýnskou si prošli vzápětí, protože právě v bazilice jsme slavili společně mši svatou, slouženou

P. Markem Výletou. Po mši následovala prohlídka větrné elektrárny, o které nám mnoho zajímavého řekl pan Janek. Zvědaví mohli vlezti dovnitř, obezřetnější se kochali zvenčí. Následovalo společné foto a výstup na rozhlednu, která byla posledním bodem programu. Viditelnost byla i přes nepřízeň počasí velmi dobrá, krajina byla jako na dlani. Byla to pěkná tečka za naším Dnem Charity.

**Leona Machálková,
Charita Holešov**

Charita Hranice

Malá zahradní slavnost

Lipník nad Bečvou - Ranní slunce, které v sobotu 1. října vjíždělo do lipenských bran, bylo příslibem, který se nejen naplnil, ale předčil očekávání průběhu Malé zahradní slavnosti. Tu pro pacienty a uživatele Charitní ošetrovatelské a pečovatelské služby v Lipníku nad Bečvou připravily jejich ošetrovatelky a pečovatelky.

Náměstíčko u kostela sv. Jakuba od rána hýřilo pohybem nejen dospělých, ale i dětí a mládeže. Všichni pracovali na závěrečné fázi přípravy slavnosti. O tom, že je to těšilo, svědčily za všechny radostné jiskřičky v očích malé Aničky.

Pestré byly nejen květinové záhony v Meditační zahradě, ale také záhorské kroje cimbálové muziky ZUŠ Antonína Dvořáka pod vedením paní učitelky Věry Nosálové, a hanácké kroje muzikantů cimbálovky z Velké Bystřice, kterou vede paní učitelka Lenka Černínová. Bílé puntíky na červených sukýnkách děvčátek z tanečního W-fit studia ladily s tmavými obleky jejich partnerů. Jejich vystoupení Pomáda zaujalo přítomné stejně, jako muzikálová pohádka Dvanáct měsíčků, kterou zahrály a bravurně zazpívaly děvčata ze scholy od sv. Jakuba.

Všichni se společně zasloužili o pěkný program, který zaměstnával pozornost diváků posazených v půlkruhu na lavičkách zahrady možná stejně dobře, jako se talíře koláčů, závinů a řezů dotýkaly chutí a dotvářely rodinnou atmosféru společnosti. O bylinkách a jejich místě v našem životě vyprávěla paní aromaterapeutka Veronika Jurečková. Povídání o vzniku a desetileté existenci Meditační zahrady svatého Jakuba připravila paní Pavla Šaňková, členka Okrašlovacího spolku, který zahradu založil a pečlivě se o ni stará. Paní Šaňková pro sobotní návštěvníky Meditační zahrady přichystala překvapení – každý si mohl odnést podušku

naplněnou bylinkami, nebo malý květináč s barevnou pokojovou rostlinkou. Zdravotní péči zajišťovaly charitní zdravotní sestry, které přítomným měřily tlak a hladinu cukru. „Díky Bohu“ zpívalo srdce všech organizátorek, účinkujících a podle ohlasů i účastníků slavnosti.

Chválíme Tě, Pane, a děkujeme za Tvou blízkost a všechny dary Malé zahradní slavnosti, které přinesla nám, našim hostům a všem, kteří se jakkoli na přípravě a průběhu podíleli.

**Za organizátorky Malé zahradní slavnosti Pavlína Trpáková,
sociální pracovnice Charitní pečovatelské služby, středisko
Lipník nad Bečvou**

Charita Svaté rodiny Luhačovice

Klienti z denního stacionáře vyhráli dort plný peněz

Díky pozvání Charity z Horního Němčí se mohli klienti z Denního stacionáře Charity Luhačovice zúčastnit již 10. ročníku turnaje ve hře „Člověče nezlob se!“. Akce, která se při hezkém počasí koná venku, se tento rok uskutečnila v kulturním domě Horního Němčí v úterý 6. září 2016. Mezi účastníky tohoto významného turnaje byli klienti, zaměstnanci i rodinní příslušníci. Klienti se na tento den velmi těšili a dny ve stacionářích trávili neustálým tréninkem. Všichni aktéři hru intenzivně prožívali. Pokud sami nehráli, fandili a drželi pěsti svým favoritům. Hráči se snažili co nejdříve „dostat do domečků“ své figurky s vyhlídkou sladké výhry. Přes vysoký počet hráčů, se pro odměnu zaslouženě vydala vítězka prvního místa Anežka Gondová (v zastoupení za uživatelku) a mohla tak z rukou ředitele oblastní uherskobrodské Charity Ing. Petra Houště převzít krásný dort zdobený několika sty eur z jedlého papíru. Výhrou pro členy Denního stacionáře Charity Luhačovice nebylo však nejen vítězství, ale také radost z plnohodnotně stráveného času v kruhu přátel a blízkých.

Mgr. Karolína Žáčková,
vedoucí Denního stacionáře Charity Luhačovice

Benefiční koncert v rámci Dnů Charity Luhačovice měl velký ohlas

Luhačovice – Září bylo pro nás ve znamení Dnů Charity Luhačovice – programů a akcí pro všechny věkové kategorie. Akce v tomto měsíci jsou zaměřeny na přiblížení charitních služeb atraktivnější formou široké veřejnosti, zájemcům, klientům i individuálním dárcům.

Září jsme zahájili 3. 10. 2016 společnou poutí všech Charit olomoucké arcidiecéze ke Svaté bráně milosrdenství na Svatý Hostýn, kde jsme se setkali i s ostatními poutníky z celé arcidiecéze. Důležitou součástí dalších dnů byla beseda Péče o seniory v domácím prostředí, která odpovídala na aktuální dotazy zúčastněných. Velmi navštěvovanou a oblíbenou akcí bylo měření glykémie zdarma, které probíhá každoročně. Významnou byla mše za Charitu Luhačovice, za její uživatele, dobrovolníky a dárce, kterou tradičně slavíme památku patrona charitního díla Sv. Vincence z Paula. Návštěvníci Svatováclavského jarmarku se díky našim dobrovolníkům mohli těšit z výrobků denního stacionáře.

Poslední zářijový víkend jsme strávili ve společnosti skupiny Adorare. V kostele Sv. Martina v Polovicích provázeli sobotním „večerem

chval“, který byl v šeru světel pro mnohé z nás mystickým zážitkem. Nedělní odpoledne nám zpestřili úžasnou a nezapomenutelnou atmosférou z koncertu. Tento Benefiční koncert křesťanské skupiny Adorare proběhl v neděli 25. září v kostele Sv. Rodiny Luhačovice pod záštitou Města Luhačovice. S vedoucí skupiny jsme přes dva roky ladili společný termín a těší nás, že naše pozvání nakonec přijali. Všechny přítomné si získali zpěvem, hudbou a velkou dávkou pozitivní energie, kterou celá skupina rozdávala. Výtěžek z koncertu činí 7 401 Kč a chceme jej použít na nákup zdravotních a kompenzačních pomůcek. Všem dárcům srdečně děkujeme. Stále věříme, že Vidět a zažít je víc než slyšet a přečíst. Všem vám za vaši neutuchající podporu děkujeme.

Hlavními sponzory Dnů Charity Luhačovice 2016 byly: Lázeňské oplatky CLIP Luhačovice, Vincentka a.s.

Anna Martincová

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Výlety k lipám

V době dovolených většinou vyrazíme poznávat daleké kraje. Ale my ve stacionáři jsme se rozhodli poznávat blízké okolí. A co nás k tomu přimělo? Pohled z okna. Zjistili jsme, že se denně díváme z okna na dvě lípy s křížem na protějším kop-

ci, ale ještě nikdo z nás u nich nebyl. Tak jsme se rozhodli to napravit. A dobře jsme udělali. Je to krásné místo, které všem doporučuji navštívit. Říká se, že kde se setkává nebe se zemí, tam roste lípa. A opravdu. Posadíte-li se do trávy, do stínu starých lip, slyšíte bzukot včel a cítíte krásnou vůni stromů. A člověk se zklidní a ztiší. A ten výhled! Halenkov odtud máte jako na dlani a je vidět na všechny strany na naše nádherné kopce. Lípy nás uchvátily a rozhodli jsme se, že staré lípy budou cílem našich dalších procházek. Už jsme si zašli ke staré lípě v Huslenkách, kde jsme se už jako „lipoznalci“ (nastudovali jsme si něco z moudrých knih) snažili určit druh této lípy. Nevím, jestli jsme se trefili, ale poznali jsme, že to není lípa srdčitá. Mimochodem, věděli jste, že lípa srdčitá je naším národním stromem už od roku 1848, tedy 168 let? To ale není nic proti stáří nejstarší lípy u nás – má jí být tisíciletá Klokočovská lípa s obvodem kmene 888 cm.

My se se stacionářem ale dál budeme vydávat k těm našim lipám v okolí a budeme vám podávat zprávy.

Marie Fedorová,
Denní stacionář Slunečnice

Výlet na Prženské paseky

Stromy jsou básně, které země píše do nebe. (Chalíl Džibrán)

V našem stacionářovém putování ke stromům jsme se vydali kousek dál – na Prženské paseky – častý cíl turistů, cyklistů i lyžařů. Je to místo s krásnými rozhledy po Hostýnských a Vsetínských vrších i na Beskydy s Radhoštěm. Počasí nám vyšlo, takže jsme mohli okolní krajinu obdivovat v celé její nádhře. Potkali jsme i krásné staré lípy. Ale viděli jsme i různé zajímavosti. Např. dva a půl metru vysokou pískovcovou sochu Mistra Jana Husa, která je od loňského roku dominantou hřebene Prženských pasek. Nebo dřevěnou vyhlídkovou věž, vysokou 14 metrů, která je součástí hospůdky „U Holáňů“. Největší radost jsme ale měli z objevení památného stromu. Je to dub letní

s úctyhodným obvodem kmene 480 cm. Pán z blízké usedlosti nám prozradil, že se traduje, že do stromu kdysi uhořel blesk a od té doby začal růst do šířky. Také nás pobavilo, když nám vyprávěl, že občas přijdou turisté a ptají se, ukazujíc přitom na velkou lípu stojící o pár metrů dál, je-li to ten památný dub. On těmto turistům přikývne, oni si lípu vyfotí a jdou spokojeně dál. A my se, také spokojení, vraceli domů a plánovali další putování ke stromům.

Marie Fedorová,
Denní stacionář Slunečnice

Moštování

Každé roční období má své charakteristické znaky, nálady, barvy, vůně, chutě... Proto jsme i my uposlechli volání podzimní přírody a v roce, kdy se v naší dolině neurodila skoro žádná jablka, uspořádali velkolepé moštování nakoupených jablek. Jelikož „staré odrůdy“ tentokrát selhaly, zabrousili jsme do vod nových, neprobádaných a naše volba padla na krásně červená jablka odrůdy Junami. Název v nás evokoval cosi japonského, ale jde o křížence evropského původu. Jablka, drtič i starý lis byly nachystány, zbývalo už jen napnout svaly a dát se do díla – pěkně po staru - ručně! Vylisovaná šťáva pak byla sladkou odměnou nejen pro zpracovatele, ale i pro zúčastněné seniory, kteří k práci zazpívali a zavzpomínali, jak se to dříve u nich dělávalo.

Leoš Huml

Podzimní Setkání seniorů

Ve středu 21. září se uskutečnilo jedno z dalších Setkání seniorů. Tentokrát se mše sv. slavila na Hovězí v chrámu Páně sv. Máří Magdalény. Bylo to poprvé za celou dobu, co setkání pořádáme.

Mši sv. sloužil a krásně nám promlouval do duše otec Vlastimil Vaněk. Tento den slavil svátek svatý Matouš, v Bibli se o něm píše, že to byl celník, který vybíral nehorázně vysoké daně, takže naprosto nepopulární člověk. Než se setkal s Ježíšem a uvěřil v Něj, musel projít fází přípravy, která posléze přinesla ovoce v podobě úplné proměny jeho života a horlivé práce pro Ježíše. Otec Vlastimil nám na jeho příběhu přiblížil, jak by měla vypadat naše proměna. Naším úkolem je v mládí se připravovat, v dospělosti zrát a na stáří přinášet ovoce v podobě moudrého způsobu života, a také v zodpovědné přípravě na setkání s Pánem.

Po mši sv. setkání pokračovalo projížděkou našimi charitními auty z Hovězí na Halenkov do Víceúčelového charitního domu. Bylo krásné, téměř ještě letní počasí, tak jsme se všichni mohli kochat krásami našeho valašského kraje. Mnozí účastníci setkání byli velmi rádi, že se podívali do kostela na Hovězí, protože někteří jej navštívili třeba poprvé. Poté nás už čekalo občerstvení a povídání o tom, jak kdo prožil období, co jsme se neviděli. K tomu všemu nám přišel také zahrát na harmoniku rodák z Velkých Karlovic pan Malina, který se se spoustou účastníků setkání již zná a rád přispěje k dobré náladě pěknou písničkou. Za to mu moc děkujeme. Na Setkání seniorů se objevily i nové tváře, což nás potěšilo.

Pak se přiblížil podvečer a my jsme se pomalu začali rozjíždět ke svým domovům. Po cestě bylo opět veselo a bylo pěkné slyšet smích a vidět spokojené tváře našich přátel, kteří nás poctili opět svou návštěvou. Společně jsme se dohodli, že naše příští setkání by se mohlo uskutečnit v Karolince, v kostele Panny Marie Karmelské, a mělo by se konat v prosinci.

*Marcela Cholevíková,
Jana Orságová*

Soutěž o nejlepší štrůdl

Tak jak dopadl letošní čtvrtý ročník soutěže o nejlepší štrůdl? O tom rozhodla šestičlenná porota, která výsledek zveřejnila 27. září, kdy v Charitě probíhal Den otevřených dveří. Za účasti televizních kamer vedoucí domu Marie Surá prozradila, že vítězným štrůdlem se stal Pivní štrůdl, který upekli uživatelé Denního stacionáře Slunečnice. Na druhém místě se umístil štrůdl Evy Kameniczské a třetí místo získala paní Marie Černotová. Ceny ale obdrželi všichni, kdo do soutěže svým štrůdlem přispěli. Máte i vy recept na dobrý štrůdl? Tak se s ním můžete pokusit vyhrát na příštím, pátém ročníku soutěže.

A tady je recept na vítězný Pivní štrůdl:

300 g hladké mouky, 125 g Hery, 15–20 lžic piva, špetka soli.

Marie Fedorová

Zahradní slavnost na „Domečku“

První zářijový pátek jsme na „Domečku“ v Hrozenkově pořádali zahradní slavnost, na kterou byli kromě uživatelů a jejich rodinných příslušníků pozváni také naši dobrovolníci, kamarádi a spřízněné duše. Přípravy byly už od rána v plném proudu.

Každý, kdo mohl, se zapojil. Babičky pomáhaly s pečením dobrot nebo s přípravou chlebiček. Pánové údržbáři venku chystali posezení a ostatní při volnějších chvílích zdobili pergolu. Odpoledne už bylo vše připravené v plné parádě a čekalo se jen

na příchod hostů. Mezi prvními přijela kapela O.K. Country, která nám měla celé odpoledne hrát. Pak začali postupně přicházet i ostatní. Ze začátku jsme byli všichni trochu napjatí, protože se zatáhla obloha a začalo poprchat. Naštěstí máme velkou pergolu a slunečníky, takže se všichni usadili v suchu, aby nikdo nemohl a mohlo se začít s programem. Za pergolou se peklo maso, stoly se prohýbaly pod spoustou různých dobrot, kapela nám hrála na střídačku s bývalým panem údržbářem Lukášem, který přinesl kytaru, a s panem Malinou, jenž má vždy u sebe svou harmoniku. Naše veselí nejspíš odehnalo i tmavé mraky, protože potom nám až do večera i navzdory nepříznivé předpovědi svítilo sluníčko. To nejlepší však začalo až později odpoledne, kdy už všichni nasýtli svá bříška a povídali si při skleničce dobrého vína, kávy nebo čisté vody. Dalo by se říct, že všechno má na svědomí náš pan údržbář, který původně vyzval k tanci jednu sestřičku. Brzy se přidávali další a další - babičky, sestřičky, rodinní příslušníci, dobrovolníci, až tančili všichni, kdo mohli, a ti co nemohli, tak si alespoň pobrukovali svou oblíbenou písničku, která jim byla zahrána na přání. Veselo bylo až do večera, ale jak to tak bývá, všechno má svůj konec, i naše vydařená zahradní slavnost, a tak se všichni kolem 20. hodiny odebrali do svých domovů. Ze slavnosti nám však zůstaly moc pěkné vzpomínky, a také od tanečku prošlapaná tráva na zahradě.

Že se odpoledne vydařilo, dokazuje i dopis, který nám poslal jeden ze zúčastněných:

Dobrý den,

dovolte, abych s velkou úctou poděkoval všem pracovníkům Charity, kteří se podíleli na přípravě zahradní slavnosti. Pěkná muzika, vynikající občerstvení, pěkné prostředí a atmosféra, která přinášela na rty klientů úsměv i písničku. Dokonce došlo i na taneční kolečko. Zkrátka zahradní slavnost jaká má být.

Josef Ševců

Martina Václavíková,
sociální pracovnice pobytových služeb

Charita Olomouc

Udělat něco pro druhé. Senioři v řadách dobrovolníků

Za minulého režimu se vyučila prodavačkou konfekce a obuvi, při zaměstnání vystudovala dvě střední školy - gymnázium a střední ekonomickou školu. Po 30 let pracovala v Sigmě Olomouc jako účetní a revizorka. Dvaasedmdesátiletá Eva Otavová miluje přírodu, výlety, komorní hudbu a ze všeho nejraději se věnuje svým dvěma pravnučkám. I přesto však dokáže obětovat značnou část ze svého volného času potřebným v nouzi. Jedenkrát až dvakrát měsíčně v sobotu (v zimě i v neděli) dochází za účelem pomoci s vydáváním stravy lidem bez domova v nízkoprahovém denním centru Samaritán.

„V roce 2002 mě v kostele oslovil leták, ve kterém Charita Olomouc hledala dobrovolníky pro právě se zakládající denní centrum pro potřebné. Zavolala jsem na uvedené číslo telefonu a od té doby vypomáhám v Charitě. Vedoucí centra sestra Leona nám tehdy vysvětlila, proč je třeba pomáhat těm, kteří se ocitli na ulici. Víte, už jsem u ní musela zůstat. Byla příjemná, milá, a to by zůstal každý,“ směje se paní Eva. „Docházela jsem tam podle potřeby i v týdně, hlavní náplní byla výpomoc s vařením, žehlením, praním a samozřejmě s vydáváním stravy,“ doplňuje Eva Otavová. Paní Eva vzpomíná i na krušné chvíle, kdy doprovázela například jednoho z klientů denního centra k lékaři: „S jedním pacientem, který byl bez domova,

jsem strávila dokonce celé dopoledne v nemocnici, měl nemocné srdce.“

S úsměvem lidským a chápacím

Paní Eva má plno zážitků. Seznámení s novými lidmi, kolektiv pracovníků Charity, pravidelná setkávání s dobrovolníky

i veselé chvíle s klienty. „Vždycky je nějaká legrace. Při vydávání polévky roznáším i čaj, a když jsem se jednoho klienta ptala, jestli už dostal, řekl mi, prosím vás, přece ten rum, co jsem vypil, nebudu ředit,“ vzpomíná s úsměvem paní Eva. „Na pravidelných setkáních dobrovolníků nám koordinátorka Radka Vojtková vyprávěla příběhy klientů bez domova, jak byli zoufalí a na dně. Ano, oni zapáchají, když je potkáte na ulici a dáte jim místo peněz rohlík nebo nějaké jídlo, mnozí vám do něho plivnou, že o takovou pomoc nestojí, ale jsou mezi nimi i hodní lidé. Setkala jsem se s klienty, kteří se sami zapojují do pomoci druhým. Zároveň vás to naplňuje smutkem, protože na nich člověk nejvíce vidí, jak rychle schází, když jim chybí zázemí. Mnozí již na svou situaci rezignují a jsou lhostejní... Lidé si často stěžují, že nemají to nebo ono, takovým vždy říkám, ať se přijdou podívat k nám na Charitu,“ vypráví Eva Otavová. Paní Eva věří, že jsou ještě lidé nesobečtí, že chtějí pomáhat nešťastným a potřebným. Ani občasná nepochopení okolí ji nezavala nadšením a chuti věnovat část svého volného času pro potřeby těch, kteří se ocitli na okraji společnosti, a neumí si sami pomoci. „Když vyprávím známým a přátelům o Charitě, často se i někteří diví, proč tam chodím, proč se starám o ty, kteří jen obtěžují... Mám však také přátele a kamarády, kteří práci dobrovolníků oceňují. A některé jsem pro Charitu i získala,“ svěřuje paní Eva a dodává: „Všichni přece můžeme udělat něco pro druhé.“

Z cyklu o dobrovolnictví na pokračování

**Text a foto Eva Štefková,
Charita Olomouc**

Výtěžek z Postní almužny pomáhá potřebným. Pomohl i nemocnému chlapci

Díky předvelikonoční sbírce je prostřednictvím Charity každoročně poskytnuta pomoc nejpotřebnějším lidem v nouzi. V roce 2016 činil finanční dar Postní almužny v olomouckém děkanátu 109 768 Kč. Věřící měli možnost zvolit si využití svého příspěvku či dokonce sami navrhnout adresáta pomoci. Farnost v olomouckém děkanátu tak oslovila Charitu Olomouc za účelem příspěvku z Postní almužny na speciální trojkolo chlapci z farnosti, který má od narození vývojovou vadu mozku.

Nikdo nejsme osamoceným ostrovem. Všichni máme kolem sebe spoustu bližních, ať už se jedná o vlastní rodinu, přátele, známé či lidi ve farnosti, s nimiž se pravidelně vídáme na bohoslužbách či jiných farních aktivitách. Smyslem postní sbírky je vnímat potřeby druhých a propojit tak farnosti a místní Charity za účelem praktické pomoci bližnímu v nouzi všude tam, kde už nestačí vlastní síly, pomoc rodiny či sociální systém státu.

Rodiče vychovávající pět dětí vyvinuli maximální snahu pro zlepšení zdravotního stavu svého nejmladšího syna s diagnostikovanou mozkovou obrnou. Jeho stav se oproti prognózám značně zlepšil, avšak chůze zůstala i nadále problematickou. Jednou z možností, jak se lépe pohybovat v prostoru a současně posilovat svalstvo, je pro chlapce jízda na speciálním trojkole. Cena kola, která se pohybuje od 55 000 Kč výše, však byla pro rodinu s pěti dětmi příliš vysoká. Rodiče proto v loňském roce oslovili s žádostí o finanční pomoc 25 nadací, pozitivně odpověděla pouze Nadace Olgy Havlové – Výbor dobré vůle, která uveřejnila na webových stránkách pro chlapce sbírku. Farnost z olomouckého děkanátu se prostřednictvím Charity Olomouc připojila k nadaci Olgy Havlové se svým výtěžkem z Postní almužny a sbírka byla úspěšná. Potřebná částka se vybrala a chlapci mohlo být pořízeno speciální kolo.

Všímat si jeden druhého, nebýt neteční k problémům druhých... Výtěžek Postní almužny 2016 použije církev prostřednictvím Charity na další pomoc těm, kteří se nalézají v nouzi. Jedná se zejména o výpomoc za účelem překlenutí tíživé situace, jako je nákup potravin pro rodinu v obtížné sociální situaci na delší časový úsek, úhrada části nájmu nebo jiných nákladů na bydlení, příspěvek na zdravotní pomůcky pro postižené děti, popř. speciální stravu, příspěvek na doplňkovou léčbu nádorového onemocnění, kterou nehradí zdravotní pojišťovna či příspěvek na volnočasové aktivity pro děti vícečetných rodin.

Poděkování patří všem dárčům, kteří se zapojili do Postní almužny ve prospěch potřebných!

**Text a foto Eva Štefková,
Charita Olomouc
28. července 2016**

Vstupenka na koncert za kilo mouky. Česká potravina pomáhá

Václav Neckář a Bacily, Petr Bende, ATMO Music a Vašo Patejdl zahráli na Korunní pevnůstce. Vstupenka na koncert za kilo mouky, olej nebo těstoviny byla k mání v sobotu 3. září na Korunní pevnůstce v Olomouci. Charita Olomouc získala díky projektu Česká potravina k dispozici celkem 182 kilogramů nejrozličnějších druhů trvanlivých potravin, které využije především pro lidi bez domova, rodiny s více dětmi, matky samoživitelky či rodiny a osoby ve finanční tísní. Do projektu se zapojila

Charita Olomouc spolu s Charitou Zábřeh, Charitou Moravská Třebová a Maltézskou pomocí.

Odpolední koncert se zvuknými jmény známých osobností české hudební scény, interaktivní hry pro celou rodinu, zvířecí kamarádi z olomoucké zoo či prodej farmářských výrobků přilákaly do areálu Korunní pevnůstky na tři tisíce lidí. Malá anketa mezi příchozími ukázala, že na své si přišli jak teenageři, tak dříve narození. „Chtěly jsme si poslechnout Václava Neckáře a také

příspěť na Charitu,“ uvedla paní Hana, která přišla na koncert s kamarádkou. „Jsem tady s rodiči a jako vstupné jsme přinesli těstoviny. Těším se hlavně na koncert ATMO MUSIC,“ sdělil Pavel, šestnáctiletý student střední školy v Olomouci.

„Jde o akci, která má mnohem širší rozměr, než jen shromáždit vybrané potraviny pro potřebné. Česká potravinová vytváří prostor pro zapojení dobrovolníků, podporuje české výrobce potravin, a především ukazuje, že kolem sebe máme dostatek lidí, kterým není lhostejný osud těch, kteří se nalézají akutně v nouzi,“ přiblížila koordinátorka akce Charity Olomouc Barbora Cigánková. Do akce se zapojilo kolem tří desítek dobrovolníků, kteří po celé odpoledne vybrané potraviny nosili, počítali a třídili, příchod před vstupem do areálu vítali a poskytovali informace všeho druhu. „Bez našich dobrovolníků si to ani nedokážeme představit. Jsou tvůrčí, nadšení, a vytváří skvělou atmosféru,“ uvedla Barbora Cigánková.

Mezi dobrovolníky se zapojil i místostarosta města Velká Bystřice Ivo Slavotíněk. „Po studiu na vysoké škole byla Charita Olomouc mým prvním zaměstnavatelem, i z toho důvodu jsem neváhal a nabídl pomoc. Česká potravinová je smysluplná akce, která v sobě spojuje dva prospěšné účely, a to jak podporu českých potravin, tak pomoc lidem kolem nás, kteří se nacházejí na hranici bída. U vstupu kolem nás procházelo mnoho těch, kteří o akci nic nevěděli, byla to skvělá příležitost přiblížit kolemjdoucím smysl celého projektu,“ podělil se o své dojmy přímo z akce místostarosta Velké Bystřice.

Z darovaných položek bylo nejvíce těstovin, masových konzerv, v těsném závěsu pak vedla mouka, cukr, čaj. Záštitu nad akcí převzal ministr zemědělství Marian Jurečka, který před akcí zapůjčil a před areálem osobně zaparkoval kombajn z rodinné farmy. Závěrečná slova ministra patřila všem účastníkům: „Děkuji vám všem, kteří jste byli ochotni přijít, darovat potraviny a přispět tak na dobrou věc.“

*Text a foto Eva Štefková,
asistentka PR,
Charita Olomouc*

O romské cestě k sobě samému, bližním a Bohu. Romská pout' 2016

Baziliku Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku zaplnily v sobotu 17. září stovky účastníků. Sešlo se v ní na 400 poutníků, romských rodin z Moravy, ale i Čech. „Pomáhej nám, Pane, nalézat sílu k odpuštění ve vztazích a k překonání předsudků, které nám brání přiblížit se druhým,“ modlili se účastníci za všechny putující po Zemi. Přinášíme reportáž o letošní „romské cestě k Bohu“, která byla tématem sobotního setkání.

Boží adresa

Poutníci, převážně mladí Romové a děti s doprovodem, se vydávají společně na cestu k bazilice alejí ze Samotíšek. Je nás několik desítek, obavy z deště donutily většinu poutníků z daleka zamířit rovnou na Svatý Kopeček. Vedení se ujímají pracovníci Charity Olomouc spolu s dobrovolníky. Vedoucí výpravy vítá poutníky: „Děti, každá pout' má nějaký smysl a smyslem naší poutě je cesta k sobě samotnému i k druhým, možnost usmíření se s lidmi a Bohem.“ Pěší pout' má celkem pět zastavení. Jednotlivá stanoviště poukazují na bolesti dnešních mladých lidí, mladých Romů. Stuhly symbolizující těžkosti jsou jedna po druhé postupně vázány na hůl, kterou nese v čele průvodu "hlavní poutník" oblečený v mnišské kutně.

První tabule v kopci upozorňuje na problémy, s nimiž se děti setkávají ve škole: špatné známky, šikana, osamělost. První stužka je uvázána na hůl. Druhé zastavení je ve znamení hněvu, který v nás plodí rvačky, násilí, frustraci. Následují problémy v rodině, závislost a předsudky vůči druhým, které zatěžují náš život. Nahlédněme do svého nitra... Chceme přijít blíž nejen k druhým, ale i k sobě samým... Ano, často hledáme Boha úřadujícího někde nad námi a zapomínáme, že Boží adresa se nachází hluboko v našem srdci. Otevřít srdce a naslouchat Božímu hlasu skrze hlas svědomí je prvním úsekem našeho návratu k Bohu. „Cestou můžeme plakat, zakřičet i zadupat zlé věci do země,“ vybízí poutnice Vendy účastníky.

Můj synu

Před bazilikou Navštívení Panny Marie nám vychází vstříc první římskokatolický romský kněz Vojtěch Vágai, vítá poutníky, společně vcházíme do baziliky. Prostor kostela se plní, z desítek účastníků jsou najednou stovky. Začíná mše. Na začátku homilie před nás staví kněz misku s pískem, symbolické bláto, v němž se bez Boha ocitáme stejně jako marnotratný syn, který opustil svého otce, žil rozmařilým životem a všechn svůj majetek rozházel. Následuje divadelní ztvárnění podobenství v podání romského salesiánského souboru z Ostravy. Dojímavá je scéna, kdy se otec sklání k synu prosícímu za odpuštění...

Soubor sklízí upřímný potlesk od srdce. Kostel hlučí, avšak všechno to lomození je přirozené, nechybí řád, úcta i jisté hranice. Asi pětiletý klouček vytáhne během mše sáček s chipsy, za okamžik se objeví matčina ruka a sáček ve vteřině mizí mezi lavicemi. Uprostřed bohoslužby slova ke mně přisedá paní, ptá se, jestli jsem věřící.

cí, a pak se rozpomíná, jak jí v dětství četla babička příběhy z Bible, a jak jim ráda naslouchala...

Přijmi naše dary

Obětní průvod a přímůlvy probíhají ve znamení kladení typických romských symbolů na oltář: děti přinášejí romskou vlajku jako obraz putování po širé zemi pod modrým nebem, chléb je poděkováním za všechny dary, které z Boží ruky dostáváme, sůl je připomenutím Kristových slov: „Vy jste solí země.“ „Pane, přinášíme ti housle, protože skrze hudbu můžeme mluvit o své bolesti i radosti a setkávat se se všemi lidmi v porozumění beze slov, odevzdáváme ti naše srdce, které pro tebe bije, a holubici míru jako symbol naší touhy, aby ustaly všechny křivdy, vzájemná nesnášenlivost a nenávisť. Pane, přinášíme ti naši poutnickou hůl, znak naší pouti, na posílení naší lásky, abychom dovedli s pokorou přijít jeden k druhému.“ Poslední dvojice nese chléb a víno, dary, které budou proměněny v Tělo a Krev Kristovu jako znamení Boží lásky k člověku. Děti jsou spontánní, jakmile si všimnou fotoaparátu, natáčejí se směrem ke mně a chtějí vyfotit... Kněz mluví, děti švitoří, ale jakoby ten ruch a lomoz patřil k věci, najednou nevádí, že se proplétám mezi malými a velkými při mši s foťákem, všechno je přirozené a Bůh je uprostřed nás... Po mši začíná v ambitech právě uvolněné veselí v podobě romské hudby a tance. Diváci stojí před hlavním pódiem pod deštníky, ostatní se občerstvují. Paní nese kopec tácků a pobízí hemžící se drobtinu k jídlu, celkem tady má sedm dětí – chlapců. „My jsme velká rodina,“ hlásá paní a rozdává dětem chleba.

Bůh k nám přichází k takovým, jací jsme. On nás miluje ve vši naší lidské slabosti, sklání se k nám a pozvedá nás k sobě ve své nekonečné trpělivosti. Kolegyně se mě ptá: „To je tvoje první romská pout?“ Ano! A je to zážitek... Konec sešňěrovanosti. Stojíme před Bohem takoví, jací jsme. Ve svém lidství svobodní, v Kristu osvobození!

*Text a foto Eva Štefková,
Charita Olomouc
19. září 2012*

Krizové centrum Charity Olomouc pomáhá obětem domácího násilí

Vyhrožování, fyzické napadení, citové, finanční či jiné vydírání jsou druhou nejčastější příčinou, kdy ohrožené osoby vyhledají pomoc Krizového centra Charity Olomouc. Mladá žena, matka dvou dětí, snášela roky manželovy nadávky a hrubé zacházení. Strach a obavy, co tomu řeknou ostatní lidé, jak bude reagovat okolí, až vyjdou na povrch věci z rodinného soužití jí vždy zabránily vyhledat potřebnou pomoc. První pomoc jí poskytlo až Krizové centrum Charity Olomouc. Muž, vysokoškolsky vzdělaný, zaměstnaný v učitelské profesi, trpěl neléčenou duševní poruchou. Jeho stav se postupně zhoršoval, což se odrazilo v jeho chování k partnerce i dětem. Jednoho dne, kdy jsou děti ve škole a muž odmítá pustit ženu ven, přechází žena oknem a přichází do Krizového centra.

„Ženě jsme poskytli pobyt a krizovou pomoc, která spočívá ve snížení emočního napětí a následném společném hledání řešení po stránce sociální a právní. Na druhý den si žena našla sama náhradní bydlení. Ne každý však má podmínky, aby si svoji situaci dokázal vyřešit ze dne na den,“ uvedla Jana Hassová, vedoucí Krizového centra Charity Olomouc. Zařízení má k dispozici ubytování pro příchozí, kteří se nacházejí v situaci ohrožení, a nemohou se vrátit zpět do svého bydliště. Doba přechodného pobytu, během něhož pomáhají pracovníci řešit klientovi vzniklou situaci, se může pohybovat od 1 do 5 dnů, ve vážných případech může být prodloužena o dalších 5 dnů. Pracovníci jsou připraveni pomoci lidem v akutní krizi i po telefonu, v případě potřeby mohou po předchozí domluvě výjimečně vyjet za klienty do terénu v Olomouci a blízkém okolí. Dřív než bude pozdě.

„Násilí bylo v rodinách odjakživa, jen se o tom moc nemluvalo. V současné době se o něm více ví, více se sleduje, ochrana před ním je uzákoněná v legislativě,“ vysvětluje Jana Hassová. Nelze omlouvat partnerovo násilné chování, a to ani v případě, že jedná pod vlivem alkoholu. Násilný čin směřuje vždy proti životu, zdraví, svobodě a důstojnosti ohrožené osoby, a navíc má tendenci se stup-

ňovat. Krizové centrum spolupracuje i se správními orgány (police, justice). „Stalo se, že nám sem strážníci přivezli zraněnou paní uprostřed noci, kdy si sousedé všimli, že se ve vedlejším bytě něco děje a přivolali policii,“ líčí zkušenosti z Krizového centra sociální pracovníce Hana Langová a pokračuje: „Lidé v akutní krizi přicházejí na Krizové centrum bezprostředně po napadení, například nám volala mladá maminka, že se něco stalo, a poté přichází jen s jednou taškou a dítětem v náručí.“

Ohrožený člověk zpravidla potřebuje okamžitou a účinnou pomoc, včetně zamezení dalšího násilí. Pokud není krize včas řešena, nejenže ohrožuje život člověka, ale snadno přerůstá v psychickou labilitu a celkovou sociální dezorientaci, což negativně ovlivňuje zdraví a kvalitu života do budoucna.

Kontakt pro veřejnost: tel. +420 734 435 078 | +420 585 203 100

*Text a foto Eva Štefková,
Charita Olomouc
Foto: eš*

Charita Olomouc a Potravinová banka Olomouckého kraje vyhlašuje

SBÍRKU LUŠTĚNIN

pro lidi v nouzi

sbírka probíhá od 5. října do 30. listopadu 2016

Místa, kam můžete svůj dar přinést:

- **Horní náměstí**, před radnicí 17. října 2016 od 15:00 do 17:00 v rámci Dnů boje proti chudobě
- **Služebna azylového domu**, Charita Olomouc, Wurmova 5, od 8:00 do 20:00 po celou dobu sbírky
- **Prodejna U Samaritána**, dobročinný obchůdek, Wurmova 11, Olomouc, pondělí až čtvrtek od 12:00 do 17:00 po celou dobu sbírky

charita
OLOMOUC

„Jde to prostě bez otázky,
balík hrachu daruj z lásky“

Darované luštěniny budou využity na přípravu polévek pro lidi bez domova v nízkoprahovém denním centru střediska Samaritán a pro lidi v nouzi.
Ročně vydáme přes 40 tis. porcí polévek a pomůžeme tak více než tisícům osobám v nouzi.
Darovat můžete: hrách, čočku, cizrnu nebo fazole.

Charita Šternberk

Oslavy 25 let s Charitou Šternberk

Poslední víkend v zářijovém měsíci si vybrala Charita Šternberk k připomenutí 25 let svého působení. Již pátek 23. září 2016 otevřela dveře a nabídla veřejnosti ve Šternberku, Uničově a Litovli možnost prohlédnout si prostory, kde má své zázemí a také seznámit se svojí činností.

V sobotu 24. září 2016 se rozezněly krásné melodie souboru Hradišťan s Jiřím Pavlicou ve šternberském kostele. Nechyběli ani vzácní hosté – ministr zemědělství Ing. Marian Jurečka, starostové Ing. Stanislav Orság a Mgr. Dalibor Horák, člen Zastupitelstva Olomouckého kraje Mgr. Ivo Slavotínek, kteří zejména poděkovali charitním pracovníkům a popřáli do dalšího rozvoje charitního díla.

Ředitelka organizace Bc. Pavlína Vyvozilová uspořádala pro své zaměstnance Společenský večer. Společně s prezidentem Arcidiecézní charity Olomouc Mons. Bohumírem Vításkem

také poděkovala svým zaměstnancům a vyznamenala několik aktivních a dlouholetých dobrovolníků.

Vyvrcholením oslav byla nedělní slavnostní bohoslužba v kostele Zvěstování Panny Marie ve Šternberku, kterou celebroid generální vikář Mons. Josef Nuzík společně s P. Mgr. Antonínem Pechalem. Krásné doprovodné zpěvy zajistil farní komorní sbor pod vedením Tamary Margholdové. Výjimečnost této bohoslužby byla zdůrazněna také přítomností pracovníků TV NOE, kteří zajistili přenos do celé naší republiky. Ředitelka Pavlína Vyvozilová v závěru mše poděkovala těmito slovy:

„Děkuji, otče Josefe, za slavení mše svaté, za charitní pracovníky, bývalé, současné i budoucí klienty. Jako symboly předávám kytičku v charitních barvách a anděla jako ochránce, kterého každý z nás potřebuje. Svým pracovníkům přeji, aby plameny, které máme v charitní značce „caritas“ vyzařovaly lásku ze srdcí pracovníků ve prospěch lidí v nouzi.“

Čistý výnos z X. Benefičního koncertu 166 977 Kč bude použit na podporu a zajištění zdravotních a sociálních služeb ve šternberském středisku.

chš

Oblastní charita Uherské Hradiště

Tak jsme pěkně zvesela vykročili do další (doufejme, že minimálně) „pěťadvacítky“

Ten slavnostní týden byl pro nás „charitáky“ opravdu náročný. Oslavy jsme zahájili hned v pondělí 12. září na Masarykově náměstí výstavou „Ptáme se za vás“, která netradičně představovala vedoucí našich služeb. Otázky byly záladné, nicméně naši vedoucí v odpovědích zúročili svůj vtip, pohotovost, moudrost a brilantnost slova. Koncept výstavy vytvořil personální manažer Dalibor Jirásek a graficky ho nezaměnitelným způsobem ztvárnila Jitka Jánská – PR pracovnice naší Charity. Výstava trvala týden a moc nás těší, že většinu kolemjdoucích nezaujala o nic méně, než politické billboardy v sousedství.

Další akcí byla minipřehlídka filmů se sociální tematikou, která nabídla filmy k zamyšlení, jako např. Opři žebřík o nebe či Českými lvy ověřený film Musíme si pomáhat, ale také nejnovější verzi Kniha džunglí. Společně s minipřehlídkou filmů mohli návštěvníci kina shlédnout i další výstavu nesoucí název „Charita jak ji neznáte“ – zcela netradiční představení charitních středisek - od fotografií, koláží, asambláží až k předmětům s historickou tematikou, ano i taková byla „Charita jak ji neznáte“. V úterý po vernisáži výstavy proběhl na kopuli kina

vydařený koncert muzikanta, básníka, filosofa a bůhví co ještě, zkrátka Vaška Koubka.

Oslavy vrcholily v pátek 16. září. Nejdříve tradičním happenin-gem na Masarykově náměstí s názvem Den Charity. Kromě pre-

zentačních stánků jednotlivých středisek nejen s informacemi, ale i s ukázkou toho, co naši uživatelé umí, byl na podiu bohatý hudební a taneční program. Své historicky první vystoupení zde měl nově vzniklý charitní sbor CHRPA (Charitní Rota Pěveckých Amatérů), který předvedl obdivuhodný výkon, takže doufáme, že to nebylo vystoupení poslední.

V podvečer se uskutečnila v kostele Zvěstování Panny Marie slavnostní mše svatá, celebrowaná Mons. Bohumírem Vitáskem, prezidentem Arcidiecézní charity Olomouc a opět za pěveckého doprovodu „chrpáků“.

Večer pak v Redutě proběhl charitativní koncert nestárnoucí skupiny Spirituál kvintet. Téměř vyprodaná Reduta aplaudovala nejen známým melodiím tohoto hudebního tělesa, ale také ocenila obrovský smysl pro humor všech protagonistů, kterým svým konferenciérským výkonem úžasně sekundoval herec David Vacke.

V sobotu 17. září vše zakončil Candrbál pro fajn lidi, který jsme opět po 5 letech zařadili do našich oslav. Tato „tancovačka s bigbitem a folklórem“, jak jsme ji neoficiálně nazvali, byla definitivní tečkou za oslavami 25. výročí Oblastní charity Uherské Hradiště.

Ještě stále z nás nevyprchala radost ze srdečných přání, které jsme mohli během akcí od návštěvníků vyslechnout. Vaše chvála a poděkování jsou naší nejcennější odměnou. Děkujeme vám.

*Již 25 let tvoříme
služby pro vás*

**OBLASTNÍ CHARITA
UHERSKÉ HRADIŠTĚ**

www.uhradiste.charita.cz

Dny pro duševní zdraví 2016

Ve dnech od 29. 9. do 6. 10. 2016 v Uherském Hradišti proběhly Dny pro duševní zdraví. Pod záštitou Oblastní charity Uherské Hradiště se podařilo pracovníkům Labyrintu-sociální rehabilitace pro lidi s duševním onemocněním uspořádat v pořadí již druhý ročník destigmatizační kampaně. Tato kampaň probíhá po celé České republice a konkrétní podobu jí dávají organizátoři v daném městě. Jakou podobu jí dali v Uherském Hradišti? Celou akci doprovázela výstava artefaktů a uměleckých děl inspirovaných psychickými stavy s názvem Ohniskem duše. Autory byli umělci, ale také lidé z řad uživatelů, jejichž tvorba vznikala při společné arteterapii. Velkým obohacením bylo cirkusové představení pracovníků i uživatelů pod taktovkou plzeňského Cirkusu Paciento. Veřejnost byla pozvána do městského kina na film Podivný experiment. Příjemnou součástí byly také besedy s pozvanými hosty z řad psychoterapeutů, psychologů, doplněné o autorské čtení.

Proběhl také „kulatý stůl“ pro odborníky a poskytovatele sociálních služeb s tématem Spektrum duševních nemocí, potřeby cílových skupin a možnosti služeb.

Dny pro duševní zdraví byly zakončeny setkáním s Piotrem Wardeckim, což je farář a psychoterapeut v jedné osobě. Při šálku dobré kávy se rozpovídal o stresu a hrozbě deprese.

Dny provázela hojná účast veřejnosti, příjemná atmosféra i pocity porozumění a naplnění. Organizátoři akce ocenili možnost setkat se s lidmi, kteří se zajímají o problematiku duševního zdraví a chtějí si vytvořit vlastní představu o lidech, kteří se s tímto životním příběhem rodí.

Další informace můžete získat na FB Labyrint Sociální Rehabilitace.

Mgr. Michaela Hubíková

Zaměstnanci Oblastní Charity Uherské Hradiště se vydali do Velkého Mederu

V soboru ráno 24. září jsme měli sraz na 7. hodinu ranní blízko Charity. Ne, abychom pracovali, ale abychom společně strávili den. Nasedli jsme do autobusu, který byl téměř do posledního místečka obsazený, vyjma místa u řidiče. A jak už to bývá, cestování hromadnými prostředky je vždy nevyzpytatelné, tak jsme se obrátili na svého Anděla strážného zpívanou modlitbou, aby nás ochránil a ukončili jsme modlitbou Sláva Otci i Synu i Duchu svatému. Během cesty jsme si pověděli, kam to vlastně jedeme a co nás tam čeká, nechyběla ani historie. Vzápětí procvičil naše mozkové závity kvíz nejen o termálních lázních ve Velkém Mederu, ale také o Charitě. Kolem 10. hodiny jsme otevřeli dveře a octli jsme se v blízkosti termálních lázní ve Velkém Mederu, kde byl náš cíl.

Na své si přišli nejen dospělí, ale i děti, kteří si užívali tobogánů. Ve 12.00 hodin jsme společně poobědvali v místní restauraci. Snad ze všech přítomných vyzařoval úsměv ve tváři spokojenost. V 18.00 hodin jsme nasedli do autobusu, abychom odjeli domů. Když se den vydaří, je pěkné odvézt si z výletu něco domů pro vzpomínku. V našem případě všichni byli obdarováni pamětními medailkami z keramiky s místem a datem výletu, které pro nás s láskou připravili v našem charitním zařízení Labyrint, který se věnuje lidem s duševním onemocněním. Na zpáteční cestě nechyběl ani zpěv, vždyť někteří z účastníků výletu jsou pěvci v našem novém charitním sboru CHR-PA. Na závěr, pro klidné usínání, nás čekala pohádka o rytíři Jiřím, i když tolik neuspala, jako spíše pobavila, přece jenom jsme se pou-

čili, že drak, s kterým bojujeme, je v nás. Kolem 21.00 hodiny jsme příjemně unavení přijeli k Charitě a radostně jsme se vydali do našich domovů.

*Jiří Strogan,
pastorační asistent
Oblastní charity Uherské Hradiště*

Pracovníci Charity putovali na Velehrad

I přes nepřízeň počasí jsme doprovázeli nemocné ve středu 5. září 2016 na pouť nemocných na Velehrad. Předě mši sv. jsme společně prošli Svatou branou milosrdenství a připomněli si, co máme učinit proto, abychom získali plnomocný odpustek pro sebe nebo pro duši v očistci. Nezapomněli jsme se pomodlit Modlitbu svatého Otce papeže Františka, Otčenáš na jeho úmysl a vyznání víry. Poté jsme přišli na mši sv. a rozjasnili se nám tváře, když jsme uviděli baziliku zaplněnou poutníky. Hlavní mši sv. celebroidal O. arcibiskup Mons. Jan Graubner, který při promluvě zdůraznil, že Bůh spravedlnost vždy dodrží, ale překoná ji svým milosrden-

stvím. Nemocným řekl, že jsou potřební tím, když se modlí za rodiny, za učitele, aby dobře učili, za lékaře, aby dobře léčili, za sloužící, aby sloužili s trpělivostí. A zmínil nemocným, že můžou své utrpení spojit s utrpením Ježíše Krista na kříži, i v tom slouží bližním. Po mši sv. jsme se společně vyfotili a se srdcem naplněným radostí jsme se vrátili zpět do svého Charitního domu a služby

Jiří Strogan,
pastorační asistent

Oblastní charita Uherský Brod

Klienti Charity si užili napětí i humor nad hrou Člověče, nezlob se!

Horní Němčí - Tradiční, v pořadí 10. ročník „celocharitního“ turnaje ve hře „Člověče, nezlob se!“ se uskutečnil v úterý 6. září v Horním Němčí. Účastníky turnaje byli nejen senioři a další klienti Charity a jejich rodinní příslušníci a přátelé z Uherskobrodského, ale také klienti několika dalších Charit v regionu. „Jak víme z reakcí účastníků, na tento turnaj se klienti každoročně velice těší. Letos nám počet hráčů mírně zredukoval zájezd na pouť na Svatý Hostýn, i tak se ale nad herními plány sešly více než čtyři desítky nadšených hráčů,“ poznamenal ředitel Oblastní charity Uherský Brod Petr Houšť.

Účastníci si hru skutečně užívali, nebyla nouze o zapálené komentáře, zdravé hašteření a dohady, především nad „vyhozenými“ figurkami. Nechyběly radostné výkřiky a nadšení vítězících hráčů.

„Doposud jsem nevynechala ani jeden ročník, jsem tady velice ráda. Při hraní se vždy potkám s přáteli a poznávám i nové tváře. Je mi tady vždycky velice dobře, v dobré atmosféře zapomínám na starosti každodenního života a hned je mi veseleji,“ poznamenala s úsměvem jedna z účastnic turnaje, která, jak dodala, si nejen dobře zahrála, ale ocenila i kvalitní občerstvení. Část občerstvení zajistili pracovníci Pečovatelské služby Horní Němčí v čele s vedoucí tamní Pečovatelské služby Markétou Zámečnickovou, stejně jako dort pro vítěze, velkým dílem ale v zajištění pochutin přispěli sponzoři. Zástupkyně jednoho z nich, ředitelka Tesco Stores ČR a.s. Uherský Brod Pavlína Butorová, přijela na turnaj společně se svou kolegyní, personální manažerkou Tesco Stores ČR a.s. Uherský Brod Olgou Málkovou. S přípravou turnaje, který se kvůli nepříznivému počasí konal v horněmčanském Kulturním domě, dokonce obě dámy vypomohly. „Občerstvení pro účastníky naše společnost poskytla s radostí. A vidím, že jsme udělali dobře. Domnívám se, že je velmi důležité přispívat na užitečné věci. Je zároveň velmi inspirující a povzbuzující vidět, jak se senioři, jejich příbuzní a přátelé u hraní dobře baví,“ poznamenala ředitelka Tesco Stores ČR a.s. Uherský Brod Pavlína Butorová.

První místo v turnaji získala Anežka Gondová (Charita Svaté rodiny Luhačovice), na druhém místě se umístil Jan Bršlica z Charitního domu Nivnice a třetí pozici obsadil Roman Kudláček z uherskobrodské Terapeutické dílny sv. Justiny. Vítězka turnaje obdržela, mimo jiné, dort, který zhotovila paní Lucie Bačková – pracovnice Pečovatelské služby Horní

Němčí. Hodnotné ceny si odnesli i hráči z druhého a třetího místa.

Pochutiny a nápoje pro účastníky turnaje poskytli tito sponzoři: Řeznictví a uzenářství KADLČEK s.r.o. Dolní Němčí, TESCO Stores ČR a.s. (pobočka Uherský Brod) a pekařství JAVOR Vlčnov. Za tuto vstřícnost a ochotu sponzorům velmi děkujeme, vynikající potraviny od nich výrazným způsobem přispěly ke kvalitě turnaje a spokojenosti hráčů.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising
Oblastní charita Uh. Brod

Charita Vsetín

Charitní pouť ke Svaté bráně na Sv. Hostýně

Za příjemně teplého a slunečného počasí se v sobotu 3. září za účasti asi 150 charitních pracovníků a jejich rodinných příslušníků z celé olomoucké arcidiecéze uskutečnila na Svatém Hostýně 1. pouť Charity.

Pouť byla zahájena Cestou světla, kterou připravil a vedl misionář milosrdenství a zároveň prezident Arcidiecézní charity Olomouc Mons. Bohumír Vitásek, který byl pak odpoledne k dispozici pro svátost smíření a duchovní rozhovory.

Po zastaveních před kaplí sv. Jana Sarkandra, před bazilikou a společném projití Svaté brány začala mše svatá, jejímž hlavním celebrantem byl otec arcibiskup Jan Graubner. Ten ve své homilii zdůraznil, že při prožívání Roku milosrdenství není možné opomenout, že Charita je synonymem pro milosrdenství. Musíme si být však vědomi toho, že milosrdenství můžeme projevovat správným způsobem tehdy, když je sami od Boha i od lidí dokážeme přijímat. Při práci v Charitě je jistě potřebná odbornost a dodržování předpisů, je však důležité jít ještě dál, aby se z toho nevytratila osobní zkušenost víry. Pán dělá řadu zázraků své lásky i dnes, ale potřebuje k tomu lidi, kteří uvěří v jeho moc a zázah. Dávat z toho, co jsme dostali od Boha, dávat lidem nezištnou lásku, je svým způsobem ta nejlepší evangelizace. Na závěr popřál nám všem, kéž se na přímluvu Panny Marie stáváme nástroji Božího působení, aby Pán skrze nás mohl oslovovat ty, kterým jsme poslání sloužit. Kéž se sami umíme tak otevírat Božímu milosrdenství, abychom tím víc mohli dávat zakusit lidem, kterým sloužíme, že milosrdenství vítězí nade vším, protože je větší než každý hřích, větší než spravedlnost.

Po obědě následovala přednáška MUDr. Jitky Krausové na téma skutky tělesného a duchovního milosrdenství. Pouť zakončila adorace v bazilice, kterou hudbou a zpěvem doprovodily pasto-

rační asistentky s dětmi charitních pracovníků, pro které připravily v průběhu dne také samostatný program. Na závěr zazněla píseň „Zde jsem, Pane“, která byla Mons. Vitáskem navržena jako charitní hymna. S rozhodnutím v takové pouti pokračovat i v letech příštích jsme se duchovně občerstvení a povzbuzení vraceli zpět do svých domovů.

Bc. Marta Koňářková,
pastorační asistentka,
Charita Vsetín

Charita Zlín

16. září je památkou umučení sv. Ludmily, patronky Domovinky

Domovinka-centrum denních služeb pro seniory (2006-2016) si za svoji patronku zvolilo svatou Ludmilu (cca *860 - †15. 9. 921), jako vzor moudré babičky, předávající zkušenosti s otevřenou a milující náručí...

Každoročně 16. září, památka umučení sv. Ludmily
Přednostmi Ludmily byla mírnost, laskavost, vždy se snažila pomáhat chudým. S láskou vychovávala své děti Spytihněva a Vratislava, který se oženil s kněžnou Drahomírou. Ta ovšem Ludmilu neměla ráda. Některé důvody se vyskytují i v písemných svědectvích: „Když kníže Vratislav zemřel, byl jeho syn Václav svěřen spolu se svým bratrem Boleslavem Ludmile na výchovu.“ Václav byl vzděláván v jazyce staroslověnském, na Budči si osvojil latinu. „Vidouc to matka těchto hochů, jež jako vdova osobovala si žezlo po svém manželu, d'áblem se dala popuditi a s všelikým záštítem své jedovaté duše vzplanula proti služebnici Boží Ludmile. A zlými dohady šířána, domnívala se, že tím, když všecek národ svěřil výchovu jiných její tchyni, zbavována jest vlády i statků a naopak že Ludmila všecko panství uchvátí.“ Doháněla ji tedy starost o moc i strach, že by Ludmila mohla vnuka ideologicky zpracovat. „Co učiníme v té věci, když ten, jenž by měl být knížetem, byl

zkažen od kněží a od mé tchyně a jest jako mnich!“ Ludmila na nenávist a zlobu snachy odpovídala odpuštěním, tichostí a láskou. „Netoužím vládnout a nepřeji si mít ani sebemenší částku tvé moci. Naopak žádám, abys mi povolila nerušeně sloužiti Bohu až do skonání mých dnů.“ Její vnuk kráčel v jejích stopách a víra v Boha byla pro něj v životě zásadní.

Kněžna Ludmila byla zavražděna "prima vigilianoctis". Tedy v první vigilií noční. Tomuto údaji byla připisována velká důležitost. Věděl to i autor ludmilské legendy, totiž že je hodina smrti důležitá, jelikož rozhodovala o zařazení svátku ne na daný kalendářní den, ale – na den příští. Takže není žádný rozpor v tom, že Ludmila byla zavražděna 15. září, zatímco 16. září se slaví svátek umučení.

Zdroj: www.catholica.cz

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporují Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárce.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Dobré zprávy do štípského chrámu přivezl přerovský ADD Gospel

Byl to zpěv, byl to sborový zpěv, byl to energický sborový zpěv, byl to energický sborový zpěv s přísadou samých dobrých zpráv, byl to skvělý přerovský ADD GOSPEL. Koncert duchovní hudby 10. září byl již sedmnáctým, který zlínská Charita pořádá za podpory Římskokatolické farnosti Štípa v době hlavní pouti v kostele Narození Panny Marie. V roce oslav dvacátého pátého výročí ustanovení Charity Zlín přijal pozvání gospelový sbor, který byl založen na konci roku 2006 v Brně.

Zakladatelkou sboru byla zpěvačka a učitelka zpěvu Jana Peřtová. Od svých počátků je sbor bezprahový a může se do něj přihlásit každý, komu právě tento žánr lahodí. Cílem sboru bylo vždy na všech aktivitách uplatňovat gospelové poselství – přinášet posluchačům i zpěvákům radost, naději a svobodu. Sbor nyní působí v Přerově pod vedením manželů Soni a Karla Přecechtělových a čítá okolo třiceti zpěváků

V podání hostů zaznělo na desítku písní. Šlo jak o autorské texty světových gospelových autorů, tak zhudebněné žalmy. Nechyběl ani „kořen“ či chcete-li „základ“ gospelů, jímž je bezpochyby Oh, Happy Day, Šťastný to den

Šťastný to den (šťastný to den),
 Šťastný to den (šťastný to den)
 Kdy Ježíš smyl (kdy Ježíš smyl)
 Kdy Ježíš smyl (kdy Ježíš smyl)
 Ježíš smyl (kdy Ježíš smyl)
 Smyl všechny mé hříchy (šťastný to den)
 Šťastný to den (šťastný to den)
 La, la, la, la, la, la, la, la, la....
 Šťastný to den (šťastný to den)
 Šťastný to den (šťastný to den)
 Kdy Ježíš smyl (kdy Ježíš smyl)
 Kdy Ježíš smyl (kdy Ježíš smyl)
 Kdy můj Ježíš smyl (kdy Ježíš smyl)
 Smyl všechny mé hříchy
 La, la, la, la, la, la, la
 (Naučil mne jak) Naučil mne jak
 (se očistit) se očistit, se očistit
 Bojovat a modlit se (bojovat a modlit se)
 A naučil mne, jak radostně žít
 ano, naučil (jak radostně žít)
 O ano, každý, každý den (každý, každý den)
 O ano (Každý den!)
 Šťastný to den (šťastný to den)..
 Naučil mne, o ano (Naučil mne)....
 Šťastný to den (šťastný to den)....

*Pavla Romaňáková,
 Charita Zlín*

Takové byly letošní Barvy podzimu...

Komponované multigenerační zábavní odpoledne, určené široké veřejnosti, zahájily svižně a se širokým úsměvem Fryštácké mažoretky, které se na pomyslné pódium vrátily i po úvodním slovu ředitele zlínské Charity a zdravici paní Michaely Šojdrové, poslankyně Evropského parlamentu, která nad akcí převzala záštitu.

Následovalo vystoupení hlavních hostů, manželů Dagmar a Františka Procházkových <http://www.armstrongrevival.cz/>, na něž navázalo taneční vystoupení ve stylu třicátých let Dance Studio Starlight. Na pódium se postupně představily Bubenice z Příluka, senioři ze Zlína i Želechovic, Kašavští chlapi, pro velký úspěch se ještě jednou do třicátých let vrátili i manželé Procházkovi a zlínská tanečnice z Dance Studio Starlight. A nebyli to jen oni, kteří přinesli kousek z minulosti. Mezi hosty se našli odvážní, kteří naplnili výzvu a vyzdobili se doplňkem z let třicátých. Za jejich kreativní přístup obdrželi malý dárek. Po celé odpoledne se mezi hosty prohybovali doboví cyklisté, kteří byli připraveni velo zapůjčit příchozím za účelem fotografie v improvizovaném foto koutku, nechyběl flašinetář. Na děti, které doprovodily dospělé, čekal skákací hrad a aktivity připravené mladými záchranáři ze zlínské VOŠ zdravotnické.

Velkým překvapením bylo vystoupení uživatelů poradatelské Domovinky-centra denních služeb pro seniory, kteří si připravili k desátému výročí založení sociální služby hudební dárek v podobě tří kánonů.

Sezónní občerstvení je již tradicí a možná tím největším 'tahákem'.

Akci finančně podpořilo statutární město Zlín a dárči. Domovinku-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporují Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárči.

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Domovinka již deset let poskytuje kvalitní péči seniorům

Barvy podzimu, to není jen odpoledne s bohatým vícežánrovým programem. Je to i příležitost k setkávání. Setkávání s pracovníky, přáteli. Setkávání s příznivci a veřejností, která se se zlínskou Charitou setkává možná prvně. Jsou to i vzácná setkání s uživateli sociálních služeb a jejich pečujícími rodinami, od nichž často slyšíme, jak prospěšnou práci vykonáváme. Při zmiňovaném odpoledni jsem těchto setkání zažila několik. Všechna byla krásná. Všechna mne potěšila. Všechna mne obohatila.

A některá mne opět utvrdila, že péče o seniora v domácím prostředí, pro blízké, kteří o něho pečují, není vůbec snadná. Kdo to nezkusil, jen těžko se vžívá do postavení pečujícího. Emoční práce patří mezi nejnáročnější práce. Je znát, pokud tuto práci vykonáváme s láskou, a to ať už v domácím prostředí nebo v ambulantní či pobytové sociální službě. Nesmíme však zapomínat na hranice únosnosti péče, na ochranu a podporu pečujících osob. Tomu může napomoci právě i ohodnocení ze strany společnosti a podpora prostřednictvím podpůrných skupin. Psychická stránka bývá často podceňována, a to nejen u pečujících osob. Je třeba si více vážit rodin, které naleznou způsob, jak o opečovávaného co nejdéle pečovat v domácím prostředí a vytvořit k tomu vhodné podmínky.

Všem pečujícím, kteří podporu potřebují, a to mi věřte, že potřebují, nabízíme profesionální pomoc sociálních pracovníků, ve všech námi poskytovaných službách s cílovou skupinou senior. Jednou za dva měsíce pak zveme pečující ke

společnému sdílení 'Setkání pečujících'. V tom následujícím, listopadovém, se budeme primárně věnovat tématu 'Péče=emoční práce'.

Domovinku-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín finančně podporují Zlínský kraj z programu Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2016, statutární město Zlín a dárči.

Michaela Blahová,
vedoucí střediska

Podzimní pouť doprovázela slunečná nálada

Slunečný den se plně podepsal na pohodě všech padesáti tří seniorů a jejich nejbližších, kteří přijali pozvání k podzimní společné pouti. Tu jsme světili Panně Marii, a tak hned po usazení do autobusu jsme jí na pozdrav zazpívali několik písní z kancionálu a poté se společně modlili růženec, jako prosbu za naše potřeby i jako poděkování za všechno dobré, co každý den dostáváme. Ve Vranově u Brna se nás ujal náš rodák, otec Pavel Kříž, který nám byl průvodcem celoročně hojně navštěvovaného poutního místa, kde se také pořádají časté duchovní obnovy.

Společně jsme se modlili růženec a slavili mši svatou.

Po obědě a krátkém odpočinku jsme se opět přesunuli do prostor chrámu, kde jsme se dověděli o řádu Paulánů, který toto místo spravuje. Bratři, nazvaní podle svého zakladatele svatého Františka z Pauly, který založil řád Nejmenších bratří, jsou na poutním místě pro všechny, kdo chtějí obnovit svůj život a touží po ztišení, zastavení se a setkání s Bohem. Prohlédli jsme

si celoročně vystavený pohyblivý betlém, byly nám vysvětleny fresky a malby v chrámu a také historie poutního místa a milostiplné sošky Panny Marie. „Bylo to moc zajímavé, jen mít víc času,“ zaznělo z úst jedné z poutnic. Její spolusedící dodala: „Tady bych se nikdy bez zlínské Charity nedostala.“

Rozloučili jsme se a zamířili na Velehrad, kde jsme prošli Bránou milosrdenství a krátce nahlédli do prostor Stojanova gym-

názia, kde nám jeho pan ředitel ukázal Slovanský a Zimní sál, i nově vybudovanou kapli.

„Příště nashledanou. Škoda, že už letos spolu nikam nevyjedeme,“ loučila se skupinka tří účastnic poutě.

+Noela Frolková,
pastorační asistentka

Řád Elišky Přemyslovny také pro paní Marii Huskovou

Dvacet jedna žena byla oceněna Řádem Elišky Přemyslovny třetí zářijové páteční dopoledne v pražské Poslanecké sněmovně. Řády předal prezident Nadačního fondu Elišky Přemyslovny Augustin Karel Andrlé Sylor. Paní Marii Huskovou nominovala zlínská Charita, nominaci zaštil Vilém Vajdák, ředitel organizace, který k nominované řekl: „Nesmírně si vá-

žím těch, kteří práci vykonávají nezištně, s láskou. Paní Marie Husková je dobrou oporou pro klienty, krásným příkladem pro novou, mladou generaci, za což jí patří velký dík.“

Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka

Všechny oceněné

Paní Marie Husková při ocenění s manželem (vlevo), který měl v ten den narozeniny

HOSPIC NA SVATÉM KOPEČKU

Jak žít milosrdenství?

Je sobota, 3. září 2016. Mše svatá v Hospici na Svatém Kopečku jako obvykle s nedělní platností. A přece slavnostnější.

Ve znamení očekávaného nedělního svatořečení blahoslavené Matky Terezy v Římě. Její ostatky jsou v hospici uctívány. Výjimečná je mše i tím, že se při ní uděluje pověření dalším dobrovolníkům ke službě v pastorační péči. Následuje slavnostní slib celebrantu, premonstrátu Ambrožovi. Dobrovolníci Marek Koukal a Ludmila Nováčková jsou povoláni k dobrovolnické službě v hospici i v olomoucké fakultní nemocnici. Mají letité zkušenosti z nejrůznějších farních, zdravotnických i sociálních oblastí.

Po mši následuje přátelský rozhovor s posezením.

Je symbolické, že právě v církevním Roce milosrdenství se Brána milosrdenství otevřela i několikaletému úsilí nemocničních kaplanů a rozšíření pastorační péče – o dobrovolníky pro nemocnici.

Do povědomí veřejnosti postupně spolupráce s proškolenými dobrovolníky proniká stále více a je vnímána nejen jako záslužná a perspektivní, ale v oblasti péče o člověka nanejvýš potřebná. Bez ní je takřka nemožné spolehlivě zajistit klidné a bezpečné zázemí, ve kterém bude ošetřena s komplexní péčí i lidská důstojnost.

Právě každodenní vzájemné soužití je nabídkou skutků milosrdenství. Je na každém, zda a jakou formou je (tzn. ty skutky milosrdenství) zcela samozřejmě začlení do svého života, do postojů v mezilidských vztazích. Zda se nechá vést Slovem Písma, příkladem Svatého otce, nebo mimořádnou službou svaté Matky Terezy. Jak je bude schopen žít každodenně, ve zdraví, v nemoci, s lidmi nějak odlišnými a potřebnými.

Jen chtít s pokorou přijmout Kristovu lásku, a naučit se vnímat srdcem.

LN

CARITAS – VOŠ sociální Olomouc

CARITAS slavila 20 let a spolu s ní stovky účastníků

Dne 2. září 2016 tomu bylo přesně 20 let, co do lavic CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc usedli první studenti, aby se naučili profesionálně pomáhat v roli sociálních pracovníků. Škola toto výročí oslavila hned několika akcemi, které přilákaly stovky účastníků.

Ve čtvrtek 15. 9. oslavy odstartovala konference Odpovědná společnost za účasti olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera a primátora statutárního města Olomouc Antonína Staňka. V zaplněném sále arcibiskupského paláce přednesli své příspěvky ústavní soudkyně Kateřina Šimáčková, geolog Václav Cílek, reverend Larry Hostetter a profesor Jan Sokol.

Večer pak kapela studentů a absolventů Jedličkova ústavu The Tap Tap roztančila Pávilon A na Výstavišti Flora Olomouc. Devadesát minut plných skvělé muziky i trefných komentářů nadchlo pětistovku olomouckých diváků a nevšední kapela potvrdila své renomé.

Páteční dopoledne patřilo odborné konferenci na téma Perspektivy komunitní sociální práce v ČR. Aulu CARITAS – Vyšší odborné školy sociální zaplnili především sociální pracovníci a studenti sociální práce, kteří si přišli poslechnout přednášky na toto aktuální téma. Jeden z příspěvků představil výsledky výzkumu Současné pojetí komunitní práce v ČR realizovaného CARITAS – VOŠs Olomouc. Dalšími přednášejícími byli: Kateřina Kubalčíková, Greta McDonough, Tomáš Waloszek, Petr Wija, Denisa Sedláčková a Věra Chudíková.

Vrcholem oslav bylo setkání absolventů, zaměstnanců a přátel školy, kterému předcházela děkonná mše svatá v katedrále sv. Václava. Tu sloužil olomoucký arcibiskup Jan Graubner za koncelebrování spirituálů, kteří prošli školou za 20 let její existence. Na neformální setkání v prostorách školy přišlo okolo tří set návštěvníků, kteří vytvořili úžasnou atmosféru plnou vzpomínek i sdílení aktuálních radostí.

Velké poděkování patří nejen účastníkům, kteří dvacetileté výročí oslavili s CARITAS, ale především organizátorům a dobrovolníkům, bez kterých by se průběh akcí nepodařilo zajistit.

V sobotu 1. října se uskutečnila pouť na sv. Hostýn, kde při mši svaté poděkovali poutníci za uplynulých dvacet let společenství CARITAS a prosili za jeho budoucnost.

HUMANITÁRNÍ POMOC

OSN: Haiti potřebuje pomoc

Haiti - Hurikán Matthew, který udeřil na Haiti 4. října, po sobě zanechal spoušť. V těchto dnech tam lidé čelí nedostatku pitné vody, jídla i riziku cholery. Aktuálně je takto ohroženo kolem 750 000 lidí. Mnozí jsou také odříznuti od okolního světa, protože záplavy zbořily mosty a zatopily přístupové cesty. Přes 60 000 lidí bylo evakuováno. Ve středu 12. října na místo dorazil dvoučlenný tým Arcidiecézní charity Olomouc, jako jediný z Česka.

Podle Martina Zamazala z Arcidiecézní charity Olomouc pomůže v terénu projekt Daruj střechu nad hlavou. „Haitané žijí v lehkých příbytcích, v chýších s rákosovými střechami, které těžko odolají hurikánům a tropickým bouřím. Minulé úterý tak tisíce lidí přišly o domov. My jim můžeme zajistit odolnější plechové střechy. Pomohli jsme s nimi některým Haitanům již v minulosti,“ sdělil Martin Zamazal. Ten odjel na měsíční misi s další charitní pracovnící Klárou Löffelmannovou.

Tu před cestou informovali partneři, kteří působí přímo na Haiti. „Škola v Baie de Henne, kam dochází 300 dětí, z nichž 200 studuje díky českým dárcům, je zavřená. V současnosti slouží jako útočiště pro ty, kteří přišli o přístřeší. Domy v Baie de Henne totiž zaplavila voda nebo spadly, v ulicích je bahno a přístupová cesta neprůjezdná,“ popsala koordinátorka projektů na Haiti.

Zaplavené je také Gonaïves, tamní škola (600 žáků, přes 100 z nich podporuje Charita) naštěstí stojí na kopci. Na zprávy však Charita marně čeká ze školy v Roche a Bateau na jihu země. „Most La Digue u Petit Goave, který je hlavní spojnici na jih, spadnul. Jih je tedy odříznutý, právě tam řádil hurikán nejvíce. Na zprávy zatím čekáme,“ pokračovala Klára Löffelmannová.

OSN hlásí zničenou úrodu i riziko cholery

Haiti potřebuje humanitární pomoc. Vyzývá v těchto dnech i OSN. Podle jejích zjištění si hurikán Matthew zpočátku vyžádal přes 500 lidských životů. Čísla, která dostala média z haitských oblastních úřadů v posledních dnech, mluví o tisícovce obětí. Jisté však je, že hu-

rikán zasáhl kolem dvou milionů Haitanů, z nich 750 tisíc potřebuje akutní humanitární pomoc na následující tři měsíce. Lidé v zasažených oblastech nemají dostatek pitné vody, jídla a mnozí z nich přišli o domov. „Na jihu země hurikán a záplavy zničily 90 procent úrody, v Grand-Anse dokonce i téměř 100 %. Paralyzovaný je také rybolov, protože voda spláchla s sebou všechno rybářské vybavení. Přes 300 škol bylo zničeno, takže asi 100 000 dětí se nyní nemůže vzdělávat, dále přišly o uniformy, učebnice a další vybavení,“ popisuje OSN ve své zprávě. Podle jejích průzkumů spadlo v nejvíce zasažených oblastech 90 % domů, víchr bral s sebou obchody, školy i budovy, kde poskytují důležité služby. Zničeny byly i nemocnice. „Vydátné deště a vítr způsobily ještě sesuvy půdy a ty zaplavily klíčové cesty. Zejména na jihu kontaminovaly přírodní vodní zdroje splašky a bouřkou znečištěná voda. Je tu velmi vysoké riziko cholery, ta by mohla zasáhnout i tisíce rodin,“ varuje OSN.

Hurikán Matthew rozdělil spoustu rodin. Mezi nejzranitelnější patří v současnosti malé děti a těhotné a kojící ženy. Průzkumy navíc ukazují, že v následujících třech měsících má porodit 8400 těhotných žen. Podle OSN je třeba aktuálně zajistit zásoby pitné vody, jídla a zdravotní ošetření pro ty, které hurikán zasáhl. Dále je třeba provést potřebná opatření v zaplavených oblastech, aby nedošlo k rozšíření cholery nebo ochránit ženy, dívky a děti proti násilí, vykořisťování či zneužití. Na Haiti pomalu začíná zpřístupňování cest, úklid a v brzké době i opravy zničených budov.

Pokud chcete pomoci, můžete prostřednictvím finančního příspěvku do **humanitární sbírky Arcidiecézní charity Olomouc -**

č. ú. 43-9935450227/0100. Děkujeme...

Dále můžete poslat dárcovskou SMS ve tvaru DMS HAITI na číslo 87777.

**Karolína Opatřilová,
ACHO**

Tisíce Haitanů přišly o domov.

Foto: Reuters

NA ZDRAVÍ HAITI

Osvěž se
a pomůžeš!

Objednejte si sklenku vody za 1 - ∞ Kč
a přispějte na zpřístupnění zdravotní péče
haitským dětem

Hranice, Olomouc, Přerov, Svitavy, Zábřeh / říjen 2016

www.haiti.cz

VŠECHNY BARVY NADĚJE

aneb jak Haiti (ne)přichází o školáky

fotografie Jiří Pasz

ZTRACENÁ ULICE | OLOMOUC
4.-31.10. 2016 | vernisáž 4.10. v 17h

 **Arcidiecézní
Charita
Olomouc**

Na zdraví Haiti překvapí novinkami

Olomoucká arcidiecéze – Ztracená ulice v centru Olomouce se změnila v Haiti. Ve výkladních skříních se tam objevily fotografie pořízené přímo v divoké zemi Karibiku, kde pomáhá Arcidiecézní charita Olomouc již přes deset let. Výstava upozorňuje na charitativní kampaň Na zdraví Haiti. Ta se letos rozšiřuje z Olomouce také do Hranic, Přerova, Svitav a Zábřehu. Hosté vybraných podniků si přituknou sklenkou kohoutkové vody a zaplatí za ni libovolnou částku. Za vybrané peníze Charita bude pokračovat ve zpřístupňování zdravotní péče v odlehlých oblastech Haiti. Právě tam zamířili 11. října dva charitní pracovníci.

„Na zdraví Haiti“ a cinkání skleniček se ozývá během října v téměř třiceti hospůdkách a kavárnách v Olomouckém kraji i za jeho hranicemi. „Ti hosté, kteří si objednájí sklenku kohoutkové vody, za ni mohou zaplatit jednu až nekonečno korun. Za jejich příspěvky pak zpřístupníme zdravotní péči zejména dětem v odlehlých oblastech Haiti, jako jsou Baie de Henne a Gonaïves. Tamní lidé se totiž nedostanou k lékaři, nemají ani přístup k potřebným lékům a vitamínům. Také ty opatříme,“ přibližuje koordinátorka projektu na Haiti Klára Löffelmannová. Ta se vydala s kolegou Martinem Zamazalem na měsíční misi na Haiti již v polovině října. Na místě se chystá sejit s místními partnery a dětmi zapojenými do Adopce na dálku, kterým Charita zprostředkovává vzdělání. Ve škole také dostanou oběd, jenž je pro mnohé z nich jediným teplým jídlem za celý den. „Uspořádáme také zdravotnický kemp, loni se nám tak podařilo ošetřit za pouhé čtyři dny zhruba čtyři sta dětí a starších lidí,“ dodává Löffelmannová s tím, že tento kemp loni mohla Charita uskutečnit díky sbírce Na zdraví Haiti. (Nyní je však jejich mise komplikovaná situací po úderu hurikánu Matthew.)

Všechny barvy naděje ve výkladní skříní Ztracené

Život Haitanů přibližuje i výstava barevných fotografií ve výlohách olomoucké Ztracené ulice. Autor Jiří Pasz jí

nazval **VŠECHNY BARVY NADĚJE** aneb Jak Haiti (ne) přichází o školáky.

Charitativní kampaň Na zdraví Haiti letos zpestří další novinka.

Ti, kteří na Haiti přispějí, se můžou zapojit do slosování o divadelní představení v Tramarii a slavnostní přípitek s Klárou Löffelmannovou. „K přípitku dojde brzy po mém návratu z mise na Haiti. Rozhodně tedy bude o čem povídat,“ míní charitní pracovnice.

Děkujeme Hranicím:

Café U nás, Restaurace Pod střechou

Děkujeme Olomouci:

Bistrá kráva, Café Restaurant Caesar, Coffee Library Zbrojnice, Divadlo Tramtarie, Jazz Fresh Café, Naše Café, Pražírna kávy Kikafe, Side Street Grill Bar, Tvářčková cukrárna

Děkujeme Přerovu:

Base Camp, Aniččin Dvůr, Hospůdka ve stodole - Bešť

Děkujeme Svitavám:

Café Rozcestí, Kafe Rošambo, Kavárna V parku, Restaurace U Zvonečku

Děkujeme Zábřehu:

Caffe bar Lucerna, Castaňa Tex-Mex, Levandulová kavárna, Restaurace Santorini

Záštitu nad kampaní převzal primátor statutárního města Olomouce doc. Mgr. Antonín Staněk, PhD.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Charita na průzkumu ukrajinské nárazníkové zóny.

Zajistí lidem v nouzi teplá jídla

Ukrajina - Na střeše domu, kde žije paní Liza, přistál granát. Stařenka se naštěstí už v tu dobu ukrývala mimo dům v kurníku. Tam zamíří vždy, když uslyší poblíž ukrajinské vesnice Myrne střelbu. Myrne se nachází v nárazníkové zóně, která odděluje území vzbouřeneckých republik. Tým Charity se tam vydal na přelomu srpna a září na pozorovací cestu. Arcidiecézní charita Olomouc zajistila teplé jídlo denně pro třicet lidí v jídelně v Mariupolu po dobu jednoho roku.

Při své cestě se čeští charitní pracovníci vydali i do nárazníkové zóny. Stařenku, jejíž dům zasáhl granát, navštívili týden po střelbě. „Paní měla štěstí, že byla v době střelby schovaná v kurníku. Nemí zraněná, ale utrpěla šok. S odklizením zničené střechy jí pomohli sousedé, dále k ní přijíždějí charitní pracovníci z Mariupolu, ukrajinští vojáci jí zase poslali konzervy s jídlem. Na jihovýchodě Ukrajiny panuje mezi lidmi solidarita,“ uvedl Martin Zamazal z Arcidiecézní charity Olomouc. S osudy dalších lidí se seznámil

i v charitní jídelně přímo v Mariupolu. Denně tam dochází celkem sto čtyřicet strážníků, kteří jsou nyní bez peněz, bez práce, domova... Mezi nimi převládají starší lidé. Výjimkou je Anželika, která tam rozdává jídlo. Také ona prožívá nelehké období. „Anželika prchla s manželem z Doněcku, který se momentálně nachází na území vzbouřenců. Byla v tíživé situaci a navštěvovala charitního psychologa. Nyní ji Charita zaměstnává ve své jídelně a pomáhá jí zabezpečit rodinu,“ přiblížil Martin Zamazal.

Obědy pro jídelnu s módním molem

Za prosklenými stěnami jídelny visí prázdná ramínka a uprostřed místnosti se táhne módní molo. Přehlídky se tu už nekonají. Firma, která šije oděvy, totiž část této budovy nyní pronajímá Charitě Mariupol. Obědy v jídelně nasytí potřebné i dále. Arcidiecézní charita Olomouc poskytne 300 000 korun, které vystačí na teplé jídlo denně pro třicet lidí po celý rok. „Navazujeme tak na potravinovou pomoc z loňského roku, kdy jsme za stejnou částku obstarali potravinové balíčky pro potřebné v jihovýchodní části Ukrajiny,“ dodává Zamazal.

Charitní pracovníci navštívili poblíž nárazníkové zóny města Kramatorsk, Slovyansk či Mariupol. Z jedenáctidenní cesty se vrátili v prvním zářijovém týdnu.

*Karolína Opatřilová,
ACHO*

Foto: M. Zamazal, ACHO